Lietas arhīva Nr. 1A-0228-19/16
ECLI:LV:KURT:2019:1218.1A69022819.3.S

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Liepājā 2019.gada 18.decembrī

Kurzemes rajona tiesa
tiesnesis Iļja Grigorjevs
rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc /pers. B/ sūdzības par Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka p.i. U.Petkus 2019.gada 3.septembra lēmumu Nr.20-19/275 administratīvā pārkāpuma lietā.

Aprakstošā daļa

[1] 2016.gada 10.jūlijā Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas kārtībnieks Gatis Vašķis sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu PC 251785 (turpmāk arī – protokols).

Protokolā norādīts, ka 2019.gada 10.jūlijā plkst.11.47 /pers. B/, personas kods /personas kods/, vadīja transportlīdzekli *Scania R420* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ savienojumā ar piekabi *Schwarzmuller SPA 3/E* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ Liepājā pa Zirņu ielu virzienā no Miera ielas uz Salmu ielu un krustojumā ar Lauku ielu iebrauca tajā un šķērsoja to, luksoforā degot aizliedzošam sarkanam signālam. Braukšanas ātrums 62 km/h, kas fiksēts ar mērierīci *Stalker Dual DSR* Nr. DE006348, kļūda ± 3 km/h, minimālais ātrums ir 59 km/h, atļautais ātrums – 50 km/h. Ātrums pārsniegts par 9 km/h. Ir pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu 45.4. un 101.punkts. Atbildība par pārkāpumiem paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) $149.^{5}$ panta pirmajā daļā, $149.^{8}$ panta otrajā daļā.

Sakarā ar konstatēto administratīvo pārkāpumu Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas inspektors Ainars Štībelis 2019.gada 8.augustā pieņēmis lēmumu (turpmāk arī – sākotnējais lēmums) uzlikt /pers. B/ naudas sodu 40 *euro* apmērā.

[2] Izskatot /pers.B/ (turpmāk arī – sūdzības iesniedzējs) sūdzību par sākotnējo lēmumu, Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka p.i. U.Petkus 2019.gada 3.septembrī pieņēmis lēmumu Nr.20-19/275 (turpmāk arī – pārsūdzētais lēmums), ar kuru sākotnējais lēmums atstāts negrozīts. Pārsūdzētais lēmums pamatots ar šādiem motīviem.

Sūdzības iesniedzējs neapstrīd konstatēto faktu par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu, turklāt, norādot, ka, tuvojoties krustojumam, to palielinājis. Līdz ar to fakts par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu netiek vērtēts atsevišķi.

Pretēji sūdzībā norādītajam, ka luksoforā zaļā gaisma pārslēgusies uz dzelteno laikā, kad automašīna atradusies ļoti tuvu krustojumam, pārsūdzētajā lēmumā secināts, ka sūdzības iesniedzējs ar automašīnu *Scania* krustojumā iebrauc, kad luksoforā jau deg sarkanās gaismas signāls.

Konstatēts, ka automašīna, kura brauca aiz sūdzības iesniedzēja vadītā transportlīdzekļa, bija ar ievērojami lielu distanci, jo pie krustojuma piebrauc un apstājas pēc 7 sekundēm , kad krustojumu bija šķērsojis sūdzības iesniedzējs. Norādīts, ka 7 sekundes ir pietiekami ilgs laiks, lai sūdzības iesniedzējam ar automašīnu apstājoties pie krustojuma un neradot avārijas situāciju, arī aiz tā braucošās automašīnas vadītājs paspētu apturēt savu transportlīdzekli.

Ņemts vērā, ka Zirņu iela šajā posma braucamā daļā ir taisna un labi pārredzama. Sūdzības iesniedzējam savlaicīgi bija iespējams redzēt tuvojošos krustojumu, luksoforu un, apzinoties sava vadītā transportlīdzekļa un kravas specifiku, izvērtēt atbilstošu braukšanas ātrumu, lai nepieciešamības gadījumā spētu savlaicīgi apturēt transportlīdzekli.

Sūdzības iesniedzēja norādītie argumenti, ka transportlīdzekļa savlaicīga apturēšana nebija iespējama slapja asfalta un kravas liela svara dēļ, nav attaisnojums izdarītajam pārkāpumam. Sūdzības iesniedzējam bija jāapzinās laikapstākļu un sava vadītā transportlīdzekļa specifiku. Viņam bija pienākums izvēlēties laika apstākļiem, transportlīdzekļa specifikai un citiem ceļu satiksmi ietekmējošiem faktoriem atbilstošu transportlīdzekļa vadīšanas ātrumu, lai varētu apturēt transportlīdzekli pie STOP līnijas, luksoforā iedegoties sarkanās gaismas signālam.

Pārsūdzētajā lēmumā ir atzīts, ka krustojuma šķērsošana gan pie dzeltenā, gan pie sarkanā gaismas signāla luksoforā ir pārkāpums ar sevišķi augstu bīstamības pakāpi. Neievērojot aizliedzošos gaismas signālus luksoforā, ikvienā gadījumā pastāv potenciāls apdraudējums gan pašam vadītājam, gan citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai.

[3] 2019.gada 16.septembrī tiesā ir saņemta sūdzības iesniedzēja 2019.gada 9.septembra sūdzība, kurā lūgts atcelt pārsūdzēto lēmumu. Sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem.

Luksofora zaļā gaisma uz dzelteno gaismu pārslēdzās ļoti tuvu no sūdzības iesniedzēja vadītā transportlīdzekļa. Sūdzības iesniedzējs nevarēja strauji bremzēt, jo bija slapjš asfalts un smaga krava. Tādēļ sūdzības iesniedzējs pieņēma lēmumu palielināt braukšanas ātrumu, lai neizraisītu avārijas situāciju.

Norādīts, ka cilvēkam ir 1,5 sekundes domāšanai un 1,5 sekundes rīcībai; līdz bremzēšanas momentam sūdzības iesniedzējs apstātos krustojuma vidū, jo dzeltenās gaismas signāla garums ir 3 sekundes, kas redzams video ierakstā.

[4] Atbilstoši Latvijas APK $289.^{6}$ panta pirmajai daļai rajona (pilsētas) tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā. Rajona (pilsētas) tiesa mutvārdu procesu nosaka pēc savas iniciatīvas vai tad, ja to lūdz persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, cietušais vai prokurors. Rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana notiek, nerīkojot tiesas sēdi. Izskatot lietu rakstveida procesā, nolēmumu tiesa pieņem uz lietā esošo dokumentu pamata.

Ar Kurzemes rajona tiesas tiesneša 2019.gada 19.septembra lēmumu ir pieņemta sūdzības iesniedzēja sūdzība un ierosināta tiesvedība administratīvā pārkāpuma lietā. Noteikts izskatīt administratīvā pārkāpuma lietu rakstveida procesā 2019.gada 18.decembrī, nosakot, ka nolēmums būs pieejams tiesas kancelejā 2019.gada 18.decembrī. Noteikts termiņš paskaidrojumu, pieteikumu, lūgumu, noraidījumu pieteikšanai tiesnesim, kā arī

lūguma par lietas izskatīšanu mutvārdu procesā iesniegšanai līdz 2019.gada 1.novembrim.

Lēmuma noraksts 2019.gada 19.septembrī nosūtīts sūdzības iesniedzējam uz viņa norādīto adresi (lietas 21.lapa). Tiesā nav saņemts sūdzības iesniedzēja lūgums par lietas izskatīšanu mutvārdu procesā. Ievērojot minēto, lieta skatāma rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus, kā arī izvērtējusi pārsūdzētā lēmuma pamatojumu, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums ir pamatots un atstājams negrozīts, bet sūdzība ir noraidāma.

Tiesa nekonstatē Latvijas APK 289.^{12} panta pirmajā daļā noteiktos obligātos apstākļus iestādes lēmuma atcelšanai.

Pārbaudot un izvērtējot lietā iegūtos pierādījumus, pārsūdzētajā lēmumā ietverto pamatojumu un sūdzības iesniedzēja argumentus, tiesa atzīst, ka pārsūdzētajā lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs, argumentēts un pilnībā pietiekams, tādēļ tiesa pievienojas pārsūdzētā nolēmuma motivācijai, kā to paredz Latvijas APK 289.^{13} panta trešā daļa un atkārtoti to nenorāda.

Papildus pārsūdzētajā lēmumā norādītajiem motīviem tiesa norāda uz šādiem apstākļiem.

[5.1] No sākotnējā lēmuma un no pārsūdzētā lēmuma redzams, ka sūdzības iesniedzējs ir saukts pie administratīvās atbildības par pārkāpumiem, kas paredzēti Latvijas APK 149.^{5} panta pirmajā daļā (par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls) un 149.^{8} panta otrajā daļā (par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu līdz 10 kilometriem stundā ar kravas automobiļiem, kuru pilna masa pārsniedz 7,5 tonnas).

Lietā nav strīda par to, ka 2019.gada 10.jūlijā plkst.11.47 sūdzības iesniedzējs vadīja transportlīdzekli *Scania R420* (valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/), turpmāk arī – Transportlīdzeklis, Liepājā pa Zirņu ielu virzienā no Miera ielas uz Salmu ielu un šķērsoja krustojumu ar Lauku ielu.

Tāpat netiek apstrīdēts, ka Transportlīdzeklis ir kravas automobilis, kura pilna masa pārsniedz 7,5 tonnas.

Lai gan sūdzības iesniedzējs ir norādījis, ka pārsūdzētajam lēmumam nepiekrīt pilnīgi, tomēr viņš nav norādījis argumentus, kādēļ būtu atceļams pārsūdzētais lēmums daļā par sūdzības iesniedzēja saukšanu pie administratīvās atbildības par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu. Gluži pretēji, sūdzībā ir norādīts, ka sūdzības iesniedzējs, ieraugot luksoforā dzelteno signālu, nolēma palielināt ātrumu.

Ņemot vērā minēto, kā arī to, ka tiesa pievienojas pārsūdzētā lēmuma motivācijai, tiesa izvērstāku argumentu izklāstu attiecībā uz šo pārkāpumu nenorāda.

[5.2] Lietā nav strīda, ka Liepājā, Zirņu un Lauku ielas krustojumā ceļu satiksme tiek regulēta ar luksoforiem, kā to paredz Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – Ceļu satiksmes noteikumi) 44.1.apakšpunkts.

Atbilstoši Latvijas APK 243.^{1} pantam ir šādi pierādīšanas līdzekļi: pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

No lietā esošā video ieraksta redzams (un par to lietā nav strīda), ka ierakstā (datne ar nosaukumu "(1) 19.07.10. 11.46.13-19.07.10. 11.48.59") redzams Zirņu un Lauku ielas krustojums Liepājā (lietas 18.lapa).

Video ierakstā redzams, ka laikā no plkst. 11.47.10 līdz plkst. 11.47.54 luksoforā deg zaļš signāls, pirms luksofora uz ceļa braucamās daļas (labajā joslā) redzams horizontālais ceļa apzīmējums Nr.929 (stoplīnija), turpmāk – stoplīnija.

Plkst. 11.47.54 luksoforā iedegas dzeltens signāls, bet plkst. 11.47.57 – sarkans signāls. Plkst. 11.47.58 (brīdī, kad luksoforā ir ieslēgts sarkans signāls) stoplīniju šķērso transportlīdzeklis, kas velk piekabi ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/.

Sūdzības iesniedzējs nav apstrīdējis faktu, ka video ierakstā redzamais transportlīdzeklis ir viņa vadītais Transportlīdzeklis.

[5.3] Ceļu satiksmes noteikumu 45.4.apakšpunkts noteic, ka sarkans signāls [..] aizliedz kustību.

Ceļu satiksmes noteikumu 45.2.apakšpunktā noteikts, ka dzeltens signāls aizliedz kustību, izņemot šo noteikumu 54.punktā minētos gadījumus, un brīdina par gaidāmo signālu maiņu.

Savukārt atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 54.punktam, ja, iedegoties dzeltenajam signālam vai brīdī, kad satiksmes regulētājs paceļ roku augšā, transportlīdzekļa vadītājs transportlīdzekli šo noteikumu 53.punktā minētajās vietās var apturēt, tikai strauji bremzējot, šā transportlīdzekļa vadītājs drīkst ceļu turpināt, neapturot transportlīdzekli.

Tiesa atzīst, ka, pastāvot apstākļiem, ka sūdzības iesniedzējs šķērsojis stoplīniju pie kustību aizliedzošā (sarkanā) signāla, nav pamatots sūdzības iesniedzēja apgalvojums, ka viņš nevarēja apstāties, neradot draudus satiksmes drošībai.

Pirmkārt, ne Ceļu satiksmes noteikumi, ne citi spēkā esošie tiesību akti neparedz gadījumus, kuros sūdzības iesniedzējs var atkāpties no prasības apstāties, ja luksoforā deg aizliedzošais (sarkanais) signāls. Pienākums apstāties šajā gadījumā ir absolūts un ir izpildāms, pat ja ir nepieciešama strauja bremzēšana, lai apturētu transportlīdzekli.

Otrkārt, tiesas ieskatā strauja bremzēšana šajā gadījumā varēja radīt draudus tikai tiem satiksmes dalībniekiem, kas brauca aiz sūdzības iesniedzēja vadītā Transportlīdzekļa pa to pašu joslu, jo strauja bremzēšana varēja izraisīt sadursmi starp šiem transportlīdzekļiem.

Kā redzams no lietā esošā video ieraksta (datne ar nosaukumu "(1) 19.07.10. 11.46.13-19.07.10. 11.48.59"), transportlīdzeklis, kas brauc pa to pašu joslu aiz sūdzības iesniedzēja vadītā Transportlīdzekļa, apstājas pie stoplīnijas plkst. 11.48.07, tātad pēc 9 sekundēm, skaitot no brīža, kad sūdzības iesniedzēja vadītais transportlīdzeklis šķērsojis stoplīniju.

No minētā izriet, ka sūdzības iesniedzēja vadītais transportlīdzeklis, apstājoties pie stoplīnijas, nevarēja radīt draudus pa to pašu joslu braucošajam nākamajam transportlīdzeklim. Gluži otrādi, šķērsojot krustojumu pie aizliedzošā (sarkanā) luksofora signāla, sūdzības iesniedzējs radīja draudus satiksmes drošībai, jo šāda rīcība varēja izraisīt sadursmi ar citiem transportlīdzekļiem, kas varēja iebraukt šajā krustojumā pie kustību atļaujošā signāla. Tāpat šāda rīcība varēja apdraudēt mazāk aizsargātos ceļu satiksmes dalībniekus (gājējus un velosipēdu vadītājus), kas varēja šķērsot krustojumu pie kustību atļaujošā signāla.

[5.4] Ņemot vērā norādītos apsvērumus, tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzējs pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 45.4.apakšpunkta prasības, jo nebija apturējis transportlīdzekli pie kustību aizliedzošā (sarkanā) luksofora signāla, uz ko ir pareizi un pamatoti norādīts pārsūdzētajā lēmumā.

[5.5] Latvijas APK 149.^{5} panta pirmajā daļā paredzēta administratīvā atbildība par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls, vai par nepakļaušanos satiksmes regulētāja signālam vai braukšanu virzienā, kas ir aizliegts ar satiksmes regulētāja signālu. Par šo pārkāpumu paredzēts administratīvais sods – naudas sods velosipēda un mopēda vadītājam piecpadsmit *euro* apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — no trīsdesmit līdz simt četrdesmit *euro*.

[6] Ievērojot lietā konstatētos faktus, tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzējs ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības, jo viņš ir izdarījis administratīvos pārkāpumus, kas paredzēti Latvijas APK 149.^{5} panta pirmajā daļā un 149.^{8} panta otrajā daļā. Sūdzības iesniedzējs ir vainīgs šo administratīvo pārkāpuma izdarīšanā, par ko viņš ir sodāms.

Atbilstoši Latvijas APK 35.panta otrajai daļai, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata

viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu.

Tādējādi tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzējam pamatoti uzlikts administratīvais sods Latvijas APK 149.[5] panta pirmās daļas sankcijas ietvaros, jo šis pārkāpums ir smagāks. Tāpat tiesa secina, ka sūdzības iesniedzējam noteiktais administratīvais sods – naudas sods 40 *euro* – ir samērīgs, ņemot vērā lietā konstatētos apstākļus.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas APK 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13] pantu, tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka p.i. U.Petkus 2019.gada 3.septembra lēmumu Nr.20-19/275 administratīvā pārkāpuma lietā, bet /pers. B/ sūdzību par minēto lēmumu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā, apelācijas sūdzību iesniedzot Kurzemes rajona tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā no 2019.gada 18.decembra.

Tiesnesis (personiskais paraksts) I.Grigorjevs